

המוות בא

אל הרצועה

רגלים. רק לפני יומיים נשלחו ללונדון, להתקנת אברים מלאכותיים.

אנשי נירים שוב אינם מזלזלים בפגיועם.

ד ומה שנירים. כמו עאר משקי הסביבה, מנהלת מלחמה פרטית.

מאז נהרג הרועה, החליט המשק לבל ל- חכות לחסדי המוסדות. מפעם לפעם קראו האנשים בעתון כי הקמה ועדה בינמשרדית בנידון, שנקבע תקציב, וכי נירי לא הרגיר שה בכל אלה. היא החליטה שאין צורך כי מקלטים בעולם הבא, אחרי שיקרה מה ש- עלול לקרות לנירים בעולם הזה.

ה ירדים מכולכלים קצת. הם יודעים שהגבול יורה. זה פשוט. אבל האם המצד רים רעים? מסתבר שכן, כי הרגו את חיים. א לם ההוריה. אנשי השומר הצעיר, אינם רוצים לחנך את בניהם באוירה של שנאה. עוד בעייה.

עם רדת הלילה גועשים המקלטים של הילדים. הם יורדים במדרגות, לבושים פיג'מות מגומרות אחידות. למטה פרושים מזור גים, מכוסים סדינים לבנים. א ריליין כבר שוכב — ה א חולה. קצת יותר קשה ל- השכיב לישון בשקט את האחרים — את יובל ודיבון ועליזה הוודית, חמולה רעשנית

הכל מוכן. באחד ממשקי הספר מהיימים המגינים בניגור את הקשר עם השכנים. אותה שעה דואגים המגינים, ליצור הווי, בעזרת אספקה בלתימוגבלת של תרנגולות לשיפוד (למטה)

• זהבהילה נסעה למעברות, כדאי לך — ולו גם בזמן מנוחתך — ל- חטוף טיול סביב למשק ולהכיר את המערך הכללי. זה חשוב, אף מעניין. למד לדעת את מחננו - יש ללמוד את מלאכת בניין למוד מהשיאות ולשכלל את המבנים. ילדינו: הילדים

מוסרים בנה ד"ש להוריהם, המפורזים ברחבי החצר. ילדי הנגים ישנו בהחלט לא רע וביחס ישר לשטח שעמד לרשותם. לבסוף אמרה מיכל שהיא כבר לא יכולה לישון אבל אחר כך היא שכחה ונרדמה. גיל צעק כל הזמן: "תורידו ממני! תורידו ממני!" ולאחר ששושנה ברהה את העניין, התברר שהכוונה הייתה לעזור אשר היה מונח עליו. שושנה טוענת שהיא ישנה נעים מאד בין זוג הגברתיים: יגאל וגדעון. רותי נתנה רק סיבוב אחד ונשכבה על כרית מאד רכה, הלא הוא אמיר. ויעל א. ויובל נמצאו עם בוקר כווג נאה- בים שלובי זרוע, כשחיוך של אושר על פניהם.

ה שמש זורחת אי שם במזרח. פה ו- שם מתרומם אחד הצעירים ליד עמדתו ממצמץ בעיניים פמוקות מעייפות לעבר ה- רצועה. הרצועה ממול ריקה מאדם — שום תנועה, שום רחש אינו מתגלה במשקפת. בגיורת נירים אין כל חדש.

ותוססת, ביחוד בנסיבות בלתירגילות כאלה. בשאר חלקי המשק הבעיה כמעט הפוכה: כיצד להישאר עוים. האנשים היו ערים כי לילה הקודם, ליל חאןיוניס, ובלילה שלפ- ניו. הם חטפו מעט שינה ביום. הם עייפים. לשווא הודיעה המזכירות שכל עמדה יכולה לקבל תרנגולות כמה שתרצה. ברוב העמדות שורר שקט מוחלט — השומרים שומרים, מי מן האחרים שיכול לישון, מכורבל כי שמיכות בצד העמדה.

רק בשני מקומות ניגשו הצעירים ברצי- נות "ליצור הווי". במקום הראשון דעכה ה- מדורה והערנות במהרה — מעט קפה מתוק, שוקולדה, סוכריות — ולישון. אולם במקום השני מצליח העניין — המדורה להסת, ארבע-חמש תרנגולות מסתובבות מסביב ל- שיפוד, התוף מטרטר, השירים הישנים פור- צים מעשרים גרונות.

ד ה קרבי, מס' 1, קיבוץ נירים, 1.9.55. סיסמת היום (ישנה, אך תמיד נכונה): "זיעה חוסכת דם!" מהנעשה בית:

• כל החברים אשר נמצאו מחוץ לבית קיבלו הודעה לשוב מיד הביתה. חזרו כבר... • סולו ומוסה נסעו הבוקר להשיג אספ- קה וציוד שחסרים בבית.

• בלילה הופתעו מרבית החברים מ- קולותהנפץ אשר התחילו בשעה מוקדמת, ויררו לישון במקלטים חלק ישן בחדריה. מי יותר ומי פחות.

בוקר מוזר הרצועה. השחר מאיר. עיפיים אחרי ליל שמירה מתקשרים אנשי עמדה אחת עם מרכז משקם כדי לברר את סידורי השמירה. שעה שחבריו מסתכלים לעבר הרצועה — ולקראת יום חדש העלול לשאת בחובו התקפה חדשה או הפגזת תותחים ומרגמות.